

РЕЗЮМЕТА НА НАУЧНИТЕ ПУБЛИКАЦИИ

на доц. д-р Чавдар Георгиев Сотиров

за участие в обявения от Шуменския университет „Епископ Константин Преславски“ в ДВ, бр. 87/09.10.2020 г. конкурс за заемане на академична длъжност професор по област на висше образование 1. Педагогически науки, професионално направление 1.3. Педагогика на обучението по ... (Методика на обучението по физическо възпитание в детската градина и училище)

I. ХАБИЛИТАЦИОНЕН ТРУД - МОНОГРАФИЯ

Хабилитационен труд - монография

Сотиров, Ч., Физическата култура и физическото възпитание в предучилищното образование. УИ "Епископ Константин Преславски" Шумен 2020, стр.175; ISBN 978-619-201-375-8; COBISS.BG-ID1293331684

Монографичният труд „Физическата култура и физическото възпитание в предучилищното образование“ е ориентирана спрямо националната стратегия на България за предучилищното и училищно образование в светлината на класическите възгледи, че детето трябва да има определени знания, представи и житейски понятия за предметите и явленията от обкръжаващия го живот, първоначални знания за моралните качества на хората, за изискванията относно поведението.... да се ориентира в пространството и времето; да владее изпълнителски движения, трудови, битови и някои учебни действия, върху основата на които се създават различните навици. Децата да притежават някои интелектуални умения, да наблюдават и слушат речта на другия, да се съсредоточават и т. н.

Предучилищното образование полага основите за учене през целия живот, като осигурява физическото, познавателното, езиковото, духовно-нравственото, социалното, емоционалното и творческото развитие на децата, отчитайки значението на играта в процеса на педагогическото взаимодействие. В тази постановка прави впечатление, че физическото развитие и здравето на децата са от първостепенно значение за постигане на всичко останало.

В научният труд централната постановка е изискването предучилищното образование да се осъществява ...при осигурена среда за учене чрез игра, съобразена с възрастовите особености и гарантираща цялостното развитие на детето, както и възможности за опазване на физическото и психическото му здраве. Заедно с други текстове в Закона и Наредбата е защитена тезата, че физическата култура, физическото възпитание, спортът и ежедневната двигателна активност са от първостепенна важност за здравето и качеството на живот на децата.

Цел на монографично изследване е да представят методологическите основи на формиращата се педагогика на физическата култура и позициите на физическата култура и физическото възпитание в детската градина, в хода на образователната реформа и в днешната образователна среда, като се аргументират с рамките на актуалната законова и нормативна база.

Основни задачи на изследването са:

1. Да се проучат и анализират специализираните информационни източници и да очертаем научния проблем по темата на вече предложената монография.
2. Да се изведат основните работни понятия на изследването.
3. Да се изследват философско-педагогическите аспекти на образователното направление „Физическа култура“.
6. Да се проучат промените в курикулума на образователното направление „Физическа култура“ в съдържателната част относно средства, методи и форми на образователно-възпитателния процес.
7. Да се предложи визия за изменения и допълнения към концепцията за предучилищното образование.

Предмет на изследването е процесът на трансформация на предучилищното образование и постигане на компетентностите като очаквани резултати от обучението, възпитанието и социализацията на децата за всяка възрастова група по образователното направление „Физическа култура“.

Обект на изследването са базисните конструкти от курикулума на предучилищното образование, които хипотетично се детерминират като гаранции за постигането на ДОС (Държавни образователни стандарти) в образователно направление „Физическа култура“.

Методологична основа на изследването е педагогическата диагностика и системния анализ. В инструментариума на изследването основно използвахме

мета и контент анализа, както и специфични методи на медицината: антропометрия; тестове за контрол и оценка на физическата дееспособност и психомоторното развитие. За обработка на събраната емпирична информация са използвани статистически методи.

II. ПУБЛИКУВАНА МОНОГРАФИЯ, КОЯТО НЕ Е ПРЕДСТАВЕНА КАТО ОСНОВЕН ХАБИЛИТАЦИОНЕН ТРУД

Малчев, М., Ч. Сотиров, Балнеоложки туризъм. Фабер, 2015, с. 160 (протокол за авторско разпределение за приноса при написването: Сотиров, Ч. – 77% -122 стр.; Малчев, М. 23% - 36 стр.); ISBN 978-619-00-0357-1; COBISS.BG-ID - 1276186340

Предложената книга е поредно издание в сферата на туризма и туристическата индустрия.

Опитът и професионалната подготовка на авторите са повод същите да бъдат привлечени към НАПОО (Национална агенция за професионално образование и обучение) и МОМН. Те разработват част от Държавните образователни изисквания (ДОИ) за придобиване на квалификация по професиите в сферите „Социална работа и консултиране“, „Пътувания, туризъм и свободно време“ и „Спорт“.

Книгата „Балнеоложки туризъм“ има монографичен характер. Изследването се стреми да осветли проблемите на балнеоложкия туризъм у нас в ситуация на интензивно умножаване на видовете туризъм и нарастващата конкуренция. Тя идва да запълни в известна степен липсата на актуална книжнина по въпроса и да подреди многоликия понятиен речник в един разбираем за широкия читател стил. В книгата се съдържат интересни препратки към историята, географията, за природните и антропогенни ресурси за балнеоложки туризъм (интересни туристически дестинации), културно-историческото наследство на България, мениджмънт и маркетинг на туризма, туристическа анимация и др.

Предназначена е за ученици, колежани, студенти, учители, преподаватели във ВУ, човешки ресурси от сферите „Пътувания, туризъм и свободно време“, „СПА и уелнес услуги“, таласотерапевтични услуги и всички онези, които се интересуват от подобна тематика.

Целта на монографичното изследване е структурирането на балнеоложкия туризъм в системата на туризма в контекста на неговото извеждане като социално явление и нарастване на потребността на трудещия се човек от рекреация.

Предмет на изследването е състоянието на балнеоложкия туризъм на настоящия етап.

Обект на изследването са етапите на развитие на балнеоложкия туризъм в исторически (традиционен) план, ресурсната му осигуреност и тенденциите на неговото бъдеще при оценка на настоящето и перспективите в сложните икономически и геополитически промени.

Приносът на авторите за написването на монографията е както следва:

Автор Чавдар Георгиев Сотиров е с 77% принос в публикацията – за написването на увод, първа и втора глава с общ обем 122 страници;

Автор Малчо Стоянов Малчев е с 23% принос в публикацията – за написването на трета глава, заключението и оформянето на списъка с ползваната литература с общ обем 36 страници.

III. СТАТИИ И ДОКЛАДИ, ПУБЛИКУВАНИ В НАУЧНИ ИЗДАНИЯ, РЕФЕРИРАНИ И ИНДЕКСИРАНИ В СВЕТОВНОИЗВЕСТНИ БАЗИ ДАННИ С НАУЧНА ИНФОРМАЦИЯ (НАБЛЮДАВАНИ В SCOPUS И WEB OF SCIENCE)

Сотиров, Ч., Педагогика на физическата култура – гранична педагогическа наука. Сп. Стратегии на образователната и научната политика, година XXVII, книжка 1, 2019, с.57-73; ISSN 1314-8575 (Online); ISSN 1310-0270 (Print).

Идеята за написването на тази статия произтича от осезателното навлизане на понятието физическа култура в педагогическата книжнина и слово, а съвсем наскоро и в законодателните и нормативните документи, каквито са Законът за предучилищното и училищното образование и съответните наредби към него.

Цел на изследването е да се обоснове правото на съществуване и виталността на словосъчетанието „педагогика на физическата култура“, което от пръв поглед е видно, че произтича от взаимното проникване на двете основни понятия „педагогика“ и „физическа култура“.

Направеният във връзка с това много кратък исторически дискурс в достатъчна степен предопредели основната задача и насоките на нашите усилия, а

именно - да защитим хипотезата за формиране и развитие на педагогиката на физическата култура, което всъщност се явява и научният проблем (въпрос).

Изложените уводни бележки логично водят до методологичната необходимост да се изяснят, доколкото е възможно, предметът и обектът на нашето изследване. В този аспект, като се съобразяваме със съвременните за общата педагогика теоретични основи, приемаме, че предметът на изследване е цялостният процес на формиране и целенасочено развитие на физическата култура на човешката личност в условията на обучение, образование и възпитание, а за обект - социално-педагогическите функции на педагогиката на физическата култура, която приемаме, че „стои“ на полето на междудисциплинарни научни области и гранични педагогически науки.

Стесняването на разсъжденията закономерно ни отвежда до социологическия подход към изучаването на културата и възприемането на образованието като нейна специфична институция на нивото на предучилищното образование.

IV. СТАТИИ И ДОКЛАДИ, ПУБЛИКУВАНИ В НЕРЕФЕРИРАНИ СПИСАНИЯ С НАУЧНО РЕЦЕНЗИРАНЕ ИЛИ ПУБЛИКУВАНИ В РЕДАКТИРАНИ КОЛЕКТИВНИ ТОМОВЕ

Сотиров, Ч., За някои аспекти на готовността на детето за училище. Сб. "Иновации в образованието", Пътуващ семинар "Иновации в образованието" (Истанбул - Кушадась - Измир 30.04.2019 - 07.05.2019, Изд. "Фабер", 2019. с. 446-454; ISBN: 978-619-00-0996-2; COBISS.BG-ID - 1293002980

В научната статия е залегнат факта, че постъпването на детето в първи клас е нов период от детството, нов начин на живот, който оказва съществено влияние върху по-нататъшното формиране на неговата личност. От него се изисква определена специална подготовка, степен на развитие на интелектуалните процеси, мотивация. В училище детето се сблъсква с необходимостта да се подчинява на определени правила, то трябва да овладее нормите за създаване на учебното сътрудничество.

От съществено значение е приемствеността между детската градина и началното училище, която осигурява непрекъснатост в подготовката на детето. В тази връзка предучилищната подготовка играе важна роля за готовността на детето за училище и успешното му преминаване към училищното образование.

Предучилищното образование полага основите за учене през целия живот, като осигурява физическото, познавателното, езиковото, духовно-нравственото, социалното, емоционалното и творческото развитие на децата, то се осъществява при осигурена среда за учене чрез игра, съобразена с възрастовите особености и гарантираща цялостното развитие на детето, както и възможности за опазване на физическото и психическото му здраве.

Съгласно **Наредба №5** от 03.06.2016 г. *Предучилищното образование създава условия за: цялостно развитие на детската личност; придобиване на съвкупност от компетентности – знания, умения и отношения, необходими за успешното преминаване на детето към училищното образование .*

Целта на настоящата статия е да се направи кратък обзор на готовността на детето за училище, която се изразява от резултатите от предучилищната подготовката и промените в развитието на 6 – 7-годишното дете.

В статията се обръща внимание на моториката, която е компонент на психомоторната готовност и важен показател за развитието на децата от предучилищна възраст. Тя е активен фактор за обучението на децата, особено тези на 6 – 7-годишна възраст, в редица направления. Физиолозите и психолозите отдавна са приели максимата, че няма проявления на двигателната дейност без участие на психиката и не се наблюдава динамика на психичните процеси откъснато от двигателната активност. Не напразно при психодиагностиката на човека преобладават двигателните (моторни) тестове.

Познаването на динамиката на моторните способности на децата е задължително условие за детския учител, за да подбере и използва в практиката най-ефективните методи за управление на движенията на децата.

Сотиров, Ч., Теоретични и методически аспекти на психомоторната готовност на децата от предучилищна възраст. Сборник: Съвременни аспекти на педагогическата комуникация. УИ „Епископ Константин Преславски“. 2019, с.292-300, ISBN 978-619-201-342-4; COBISS.BG-ID - 1293490404;

В предучилищна възраст децата активно се адаптират към околната среда. Това е сложен и перманентен процес, при който те изследват пространството и се ориентират в него чрез пластична мисловна и разнообразна двигателна дейност: игри на открито и различни по вид дейности и спорт. Самостоятелното движение на децата изисква включването на всички психични процеси, степента на

развитие на опорно-двигателния апарат, двигателите умения и способността за координираност и управление на движенията, т.е. от така нереченото във физиологията (по-точно в неврологията) и психологията психомоторно развитие.

Известно е, че психомоторно развитие се отличава с фазова структура. В предучилищна възраст то зависи не само от някои генетично детерминирани предпоставки, но и от множество социални фактори, сред които като водещи са образователната среда и ефективността на процеса на педагогическо взаимодействие в детските заведения. Знанията, уменията и компетентностите, придобити от децата в тази възраст, зависят също от качеството на обучение, съдържанието на учебните програми и методиката на обучение.

В ежедневието детето става независимо, придобива и усъвършенства уменията си за самообслужване. С помощта на възрастния то овладява и научава самостоятелното изпълнение на много физически упражнения и двигателни дейности (управляване на тротинетки, каране на велосипед, игри на открито и др., които изискват една или друга придобита способност за координация на движенията).

В края на предучилищна възраст детето трябва да придобие съвкупност от компетентности съгласно ДОС – знания, умения и отношения, необходими за успешното преминаване към училищното образование и формиране на училищна готовност

Целта на настоящата публикация е да изложим някои аспекти на психомоторната готовност на децата за училище – нейното дефиниране, тълкуване и диагностициране.

Сотиров, Ч., Интегриращи функции на образователното направление Физическа култура в предучилищното образование. Годишник на ШУ „Епископ Константин Преславски“, том XXIII D, 2019, с. 1048-1055, ISSN 1314-6769; COBISS.BG-ID

През последните години физическата култура и спорта се утвърди като една от сферите с недостатъчна управленска и обществена ангажираност. Все повече преобладава мнението на различни изследователи за необходимостта от промяна на подхода за организация на физическото възпитание и спорта във формалната и неформална образователна система. Проблемите на физическата култура,

физическото възпитание, здраве и качество на живот на човека придобиват значими стойности в съвременното общество. В тази връзка следва да добавим, че физическото възпитание на съвременното дете е проблем от особен характер, със социална и педагогическа значимост. То помага на детето в процеса на цялостната му социална реализация. Същевременно спомага за качествено формиране на деца като личности. Естествено това не е изолиран педагогически процес, а концептуално планирани и вътрешни комуникации на образователните направления за ...придобиване на компетентности – знания, умения и отношения, необходими за успешното преминаване на детето към училищното образование.

В подтекста на изложеното в статията се акцентира към изследването и детайлизирането на взаимните обвързаности на образователните направления и доколкото е възможно да се разгърне интегративния подход в обучението на децата от предучилищна възраст.

Chavdar Sotirov, NATURAL LOCOMOTIONS AND PHYSICAL QUALITIES AS DETERMINANTS OF THE EDUCATION AND TRAINING OF 5 - 7 YEAR CHILDREN BY CLIMBING, In: Jurnal homepage: www.sociobrain.com ,INTERNATIONAL SCIENTIFIC REFEREED ONLINE JOURNAL WITH IMPACT FACTOR, ISSUE 54, FEBRUARY, 2019, pp. 1-8.; ISSN 2367-5721

В настояща статия се обръща внимание на тревожни тенденции по отношение здравния статус на децата и подрастващите. Неизбежно и по традиция надеждите и погледите на разумното човечество са насочени към спорта и природосъобразния живот, за стимулиране на двигателната активност и за противодействие на заседналият начин на живот. Фактът, че ООН, Световната здравна организация, МОК, правителствата на най-мощните държави и всемирната научна общност са се впрегнали за решаването на този глобален проблем, говори за неговата сериозност и неотменност.

В подтекста на последното следва да допълним, че всички международни и национални спортни федерации и спортове също са привлечени и имат отговорност за решаването на тези проблеми. Не правят изключение и Международната федерация по спортно катерене (IFSC – International Federation of Sport Climbing) и ФБАК, която е пълноправен неин член от 27.01.2007 година. Свидетели сме на поредица факти и доказателства в този аспект сред които с особена значимост се откроява развитието на детско-юношеското катерене.

В този смисъл в статията се проследява въпроса за динамиката на развитие на естествените локомоции и физическите качества на 5 - 7 годишни деца разкри, че тяхното познаване има съществено гносеологично и практико-приложно значение в процеса на физическото възпитание в детската градина – особено в III-та и IV-та подготвителни групи за училище и при ранната спортна ориентация, начално обучение и тренировка по вид спорт.

Непосредствената ЦЕЛ на направеното изследване е да се разкрие взаимовръзката между компонентите на общата моторика, на равновесната устойчивост, силата на ръцете и раменния пояс, и координационните възможности за катерене, като детерминанти на обучението и тренировката по катерене.

Спортологична основа на изследването са общата теория на физическото възпитание и в частност теорията на детско-юношеския спорт, както и частни дидактически аспекти на състезателното катерене.

За постигане на целта са решени следните задачи:

1. Диагностициране естествените локомоции на децата от III-та група на детската градина и да оценим моторният им капацитет.
2. Изследваме равновесната устойчивост на децата от обследваната извадка.
3. Установени са собствено-силовите възможности на децата (ръце и раменен пояс, и отчасти трупната мускулатура).
4. Проучени са координационните възможности на децата за катерене и взаимовръзката им с равновесните и силови възможности

Сотиров, Ч. Здравното образование на децата от предучилищна възраст. Сборник „Образователни технологии“, УИ „Епископ Константин Преславски“. УИ, 2017, с. 282-289; ISBN 978-619-201-200-7; COBISS.BG-ID – 1285638884

Грижите за здравето на децата от самото им раждане са изключително важни за правилното им физическо, личностно и социално развитие. В този смисъл научните изследвания през последните години разкриват тревожни данни за повишен ръст на заболяванията и все по-ниска възрастова граница на злоупотребата с психотропни вещества, ниска двигателна активност, занижен интерес към спортуването, туризма и дейностите сред природата, ескалиране на насилието и агресията сред децата. Това налага и преосмислянето на отношението на образователните институции и на цялото общество към проблемите на здравето и здравната култура на децата и подрастващите. Възниква необходимост от единна стратегия за възпитаване на полезни навици за хигиена, пълноценно

хранене, спортуване и закаляване, общуване с природата, хармоничен дневен режим, както и усилия, насочени към постигане на образователни отношения към здравето и компетенции за него. В тази насока нашата цел в настоящата публикация е се представят най-важните страни на здравното образование в рамките на предучилищното образование в нашата страна.

Сотиров, Ч., Туристически практики в училище. Сборник научни трудове от пътуващ семинар БЕЛГРАД- ЛЮБЛЯНА- ИТАЛИАНСКА РЕВИЕРА – ЗАГРЕБ, 03.05.2016 – 11.05.2016, с. 391-399; ISBN 978-619-00-0477-6; COBISS.BG-ID - 1278081764

В статията се представят някои добри практики и възможности на туризма в условията на училищното образование.

Основните цели и задачи в концепцията са насочени към създаване на условия за активна спортно-двигателна дейност на учениците, за формиране на знания, учения и отношения за здравословен начин на живот. Това от своя страна предполага предоставянето на възможности за избор на форми, средства, иновативни методи и подходи. Тези предпоставки способстват за проявление, изява и развитие способностите на учениците в определен вид двигателна активност или спортна дейност.

Акцент на внимание в публикацията е модулното обучение – модул „туризъм“ в подтекста на нормативната база за въвеждане на трети допълнителен час по физическо възпитание и спорт в училище.

Изследователския инструментариум, който се използва в проучването е основно теоретичния анализ, социологически метод – анкета, анализ на регионалните природни и антропогенни туристически ресурси на Шуменския развит туристически микрорайон и работа с учебна документация.

Sotirov, Ch., Relationship between the social development and motor activity of the child. Jurnal homepage: www.sociobrain.com, ISSN 2367-5721, ISSUE 24, AUGUST, 2016, pp. 60-64

В статията се прави обзор на някои основни постановки свързани с процеса на социализация в предучилищна възраст и релациите с двигателната дейност и моториката да децата.

В днешно време проблемът относно социализацията на детето е особено актуален. Интензитета на този процес предразполага адаптивно и съзнателно

ориентиране на детето в заобикалящата действителност, овладяване на методи за нейното оценяване и формиране на социални умения и взаимоотношения. В тази връзка да се представят някои аспекти на социализацията на детето в предучилищна възраст. Основните въпроси които се разглеждат в статията са свързани с: проучване на концептуалната еволюция на въпроса за социализацията на децата от предучилищна възраст; изследване двигателната активност на децата като генетични и реализационни фактори на социализацията на децата; утвърждаване на връзката между социалното развитие и двигателната активност на детето в предучилищна възраст.

След изследването на концептуалните теории на различни автори става ясно, че терминът "социализация" е твърде широк и може да се разглежда от много аспекти. От социално-педагогическа гледна точка и в резултат на нашите теоретични изследвания в детската социализация препоръчваме да се разбере процесът, чрез който детето усвоява поведение, умения, мотиви, ценности, вярвания и норми, свързани с неговата култура през периода на детството в предучилищна възраст.

Сотиров, Ч., Двигателната готовност - детерминант на готовността за училище. Годишник на ШУ „Еп. К. Преславски“, том XIX D, 2015. стр. 1001-1008; ISSN 1314-6769; COBISS.BG-ID

Темата за подготовката и готовността на децата за училище е една от широко обсъжданите в съвременните проекции за реформите в българското образование. Актуалността се предопределя от значението на предучилищната възраст, като „самоценен период на развитие“ на детето и от интензивното развитие на децата в тази възраст и значимото място на предучилищните заведения в образователната система. Това от своя страна изисква задълбочено решаване на предизвикателствата в този възрастов период. Именно в този аспект се очертава необходимостта от разглеждане в единство на всички сфери на детската личност като интелектуална, мотивационна, физическа, двигателна, емоционално-волева и социално-нравствена, които са основните страни на подготовката на децата за училище.

В повечето литературни източници, като компонент на готовността за училище, се определя физическото развитие. В тази връзка се наблюдава използването на понятия, които имат отношения към биологичното развитие на децата в предучилищна възраст като: физическа готовност, физическо развитие, физическа дееспособност, развитие на груба и фина моторика, физическо благополучие, психомоторика и др.

От изложените теоретични позиции и подходи, в статията се представя една концепция относно готовността на децата за училище. Тя има отношение към тяхната специфична двигателна дейност, протичаща в особена (социална) среда, която води до постигане на „двигателна готовност“.

Предложеният структурен модел на двигателна готовност методически представя широкия спектър на функционалност и зависимост между отделните елементи. Това кореспондира с постигането на основната цел – да се осигури необходимото ниво на двигателна и социално-личностна подготовка за безпроблемен преход на детето в новите социално-педагогически условия на училището.

V. ПУБЛИКУВАНА ГЛАВА ОТ КОЛЕКТИВНА МОНОГРАФИЯ

Малчев, М., Ч. Сотиров. Планински туризъм, УИ "Епископ Константин Преславски", Шумен 2015, с. 177 (протокол за авторско разпределение за приноса при написването: Сотиров, Ч. – 16% - 27 стр.; Малчев, М. 84 % - 149 стр.) ISBN 978-954-577-899-51; COBISS.BG-ID – 1273091812

В книгата „Планински туризъм се съдържа научна информация от сферата на историята, географията, педагогиката, културно-историческото наследство, мениджмънт и маркетинг на туризма, туристическа анимация и др.

Предназначена е за ученици, колежани, студенти, учители, човешки ресурси от сферата „Пътувания, туризъм и свободно време“, спортни и туристически аниматори и всички, които се интересуват от подобна тематика.

Интерес за учените в тази област представлява направеният Swot-анализ на силните и слабите страни, възможностите и заплахите в развитието на планинския туризъм в България. Резултатите от анализ позволява да се обобщи, че планинският туризъм в България има значителен потенциал за бъдещото си развитие, особено в направленията за утвърждаването му на световния

туристически пазар като отлична туристическа дестинация, предлагаща един отличен туристически продукт.

Автора Чавдар Сотиров е с 16 % принос в публикацията – за написването на трета глава на монографията, заключение и оформяне на списък на използваните източници с общ обем 27 страници.

VI. ПУБЛИКУВАН УНИВЕРСИТЕТСКИ УЧЕБНИК ИЛИ УЧЕБНИК, КОЙТО СЕ ИЗПОЛЗВА В УЧИЛИЩНАТА МРЕЖА

Сотиров, Ч., Туристически практики в детската градина и училище. УИ "Епископ Константин Преславски", Шумен, 2020. ISBN 978-619-201-439-1

Представеният учебник „Туристически практики в детската градина и училище“ е предназначен за подготовка на студенти от ОКС „бакалавър“ и „магистър“, специализанти от педагогическите специалности в системата на ПКС в департаментите за повишаване на квалификацията и за практикуващи педагогически специалисти в детските градини и училищата в средната степен на образованието. Може да бъде в помощ на родителите, които са съпричастни към туристическата дейност и практики на децата в семейни начинания в свободното време.

Учебникът се отличава с хистоматиен характер. Цитирани са множество, предимно български автори. Сред тях се отличават водещи академични преподаватели. Въз основа на анализите са направени уместни изводи и обобщения.

Разработен в обем 190 страници, структурно учебникът съдържа шест глави и отделни параграфи към тях. Първа глава – озаглавена Въведение в туризма, безспорно се отличава с необходимата образователна стойност. Предложеният историческия дискурс и малко известните факти и доказателства, ще обогатят знанията на студентите. Другите глави имат предимно дидактическата, методическата и практико-приложна насоченост, което е в унисон с общата авторска концепция.

Изготвил:

(доц. д-р Чавдар Сотиров)

